

Vergaderjaar 2004–2005

30 016

Wijziging van de Werkloosheidswet in verband met het preventief inzetten van reïntegratie-instrumenten, het opdragen van de reïntegratietaak aan overheidswerkgevers, het ondersteunen van WAO-herbeoordeelde bij scholing, het subsidiëren van scholing in het kader van de WAJONG en enkele andere wijzigingen in wetten die de reïntegratie-instrumenten betreffen

Nr. 11

BRIEF VAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 17 augustus 2005

Tijdens de plenaire behandeling op 9 juni jl. van het wetsvoorstel tot wijziging van de Werkloosheidswet in verband met het preventief inzetten van reïntegratie-instrumenten, het opdragen van de reïntegratietaak aan overheidswerkgevers, het ondersteunen van WAO-herbeoordeelde bij scholing, het subsidiëren van scholing in het kader van de Wajong en enkele andere wijzigingen in wetten die de reïntegratie-instrumenten betreffen is de motie ingediend door de leden Noorman-den Uyl en Bruls (Kamerstukken II 2004/05, 30 016, nr. 9) aangenomen.

Deze motie strekt er onder meer toe een beroepsregeling open te stellen voor ontslagen overheidswerknemers indien de overheidswerkgever in gebreke blijft bij het beschikbaar stellen van adequate reïntegratietrajecten. Daarnaast strekt deze motie ertoe om waarborgen vast te leggen voor de positie, rechten en aanspraken op reïntegratie van de werkloze werknemers van eigenrisicodragende overheidswerkgevers, zowel in de fase voorafgaand aan het ontslag als na het ontslag.

Ik heb kennisgenomen van uw zorg. Ik wijs uw Kamer erop dat de mogelijkheden voor beroep al open staan. Immers, op basis van het gewijzigde artikel 72a van de Werkloosheidswet is de overheidswerkgever sinds 1 juli jl. verantwoordelijk voor de reïntegratie van die werknemers die op of na die datum zijn ontslagen. Een ontslagen overheidswerknemer die van mening is dat bepaalde reïntegratie-inspanningen van zijn werkgever noodzakelijk zijn voor zijn toeleiding naar arbeid, kan zijn wensen met betrekking tot zijn reïntegratie schriftelijk kenbaar maken aan zijn ex-werkgever. De reactie van de overheidswerkgever om deze wensen wel of niet in te willigen, is een beslissing op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Een dergelijke beslissing is vatbaar voor bezwaar en beroep op grond van de Awb. Indien de ontslagen werknemer derhalve van

mening is dat zijn werkgever in gebreke blijft, kan de ex-werknemer hier-
tegen in bezwaar en beroep gaan.

Met betrekking tot de positie van de werknemer voorafgaand aan het
ontslag verwijs ik naar het advies van de Sociaal-Economische Raad
inzake de toekomstbestendigheid van de WW en de kabinetsreactie
daarop, waarin wordt aangegeven dat preventie van werkloosheid primair
de verantwoordelijkheid is van werkgever en werknemers op onderne-
mingsniveau en van sociale partners op het niveau van de sector (CAO-
niveau).

In de fase na het ontslag geldt de prikkel zoals deze sinds 1 juli jl. bij wet is
ingevoerd. De overheidswerkgever is sinds die datum (materieel en finan-
cieel) verantwoordelijk geworden voor de reïntegratie van de door hem
ontslagen overheidswerknemer. De overheidswerkgever is door deze
prikkel gebaat om zijn ex-werknemer zo snel en effectief mogelijk te reïn-
tegreren.

Gelet op bovenstaande ben ik van oordeel dat de in de motie gevraagde
waarborgen voor de positie van de met werkloosheid bedreigde werk-
nemer of de werkloze ex-overheidswerknemers al voldoende voorhanden
zijn. Daarmee acht ik de strekking van de motie gerealiseerd.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. J. de Geus